

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/604/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215453
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6612215453.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO:36 613 843 proti odporcovi N. H., narodenému XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, E. I., právne zastúpenému Mgr. Jozefom Mochneckým, advokátom so sídlom T.G. Masaryka 14/A, Lučenec, IČO: 42 002 443, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen, IČO: 42 305 675, o zaplatenie 833,11 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/215/2012-84 zo dňa 29. apríla 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 833,11 € s príslušenstvom titulom nároku vyplývajúceho zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 6769952182 zo dňa 24. 11. 2001 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že odporcovi bol na základe jeho žiadosti poskytnutý úver. Navrhovateľ v konaní preukázal, že odporca čerpal peňažné prostriedky vo výške 1387,15 €, celkovo zaplatil sumu vo výške 768,83 €, z úhrad odporcu bola na istinu započítaná suma v celkovej výške 424,04 €, zostal potom voči navrhovateľovi dlžný sumu 963,11 €. Po postúpení pohľadávky odporca zaplatil následne sumu 130 €, ktorá bola v plnej výške započítaná na istinu, preto nárok navrhovateľa vo výške 833,11 € je dôvodný a okresný súd v tomto rozsahu návrhu vyhovel. Dôvodným považoval aj nárok týkajúci sa zákonného úroku z omeškania.

Námietku premlčania vznesenú v konaní odporcom nepovažoval okresný súd za dôvodnú. Mal za to, že navrhovateľ v konaní preukázal, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 05. 01. 2009, návrh na začatie konania doručil súdu dňa 28. 09. 2012, teda včas, nakoľko štvorročná premlčacia doba plynula podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú v konaní predložil navrhovateľ, táto sa týka inej zmluvy zo dňa 23. 08. 2007 a nie zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 24. 11. 2001.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.), odvolanie odporca. Uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. V prvom rade poukázal na to, že zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá má byť predmetom vzťahu medzi účastníkmi konania navrhovateľ doposiaľ v konaní nepredložil. Okresný súd sa s týmto rozporom žiadnym spôsobom nevysporiadal, pričom ako z predložených dokladov vyplýva, predmetné doklady - výpoveď zo dňa 30. 10. 2008, ako aj platobná história sa vzťahujú na zmluvu inú, a to zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Súd teda posudzoval skutočnosť zo zmluvy o revolvingovom úvere na základe listín,

ktoré sa vzťahujú na inú zmluvu. Uvedené pochybnosti vzniesol odporca i vo vzťahu k dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 14. 05. 2010. Pokiaľ sa teda podľa neho výpoveď zmluvy zo dňa 30. 10. 2008 mala týkať zmluvy č. 1177952342 má za to, že táto je neplatná, nakoľko výpovedný dôvod daný žalobcom v čl. 8. bod 8. 15. 1. 2. vo Všeobecných obchodných podmienkach nie je daný a takéto ustanovenie v obchodných podmienkach neexistuje. Nestotožnil sa ani s právnym záverom okresného súdu ohľadne posudzovania otázky premlčania uplatneného nároku. Na posúdenie tejto otázky je podľa neho potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože je v ňom zakotvená dlhšia štvorročná premlčacia doba, ktorá zvyšuje ochranu veriteľa a naopak, predlžuje stav neistoty spotrebiteľa, že by veriteľ od neho mohol niečo úspešne žalovať. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrh v celom rozsahu zamietol, prípadne, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

V rámci odvolacieho konania oznámilo združenie HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie so sídlom Ul. J. Bánika 2009/2, Zvolen, vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Oznámenie o vstupe bolo doručené odporcovi, ktorý podaním zo dňa 04. 10. 2013 odvolaciemu súdu udelil súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie odporcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil podľa § 221 ods. 2 O. s. p. na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov :

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Okresný súd návrhu navrhovateľa vyhovel, a pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu, túto nepovažoval za vznesenú dôvodne. Odvolací súd preto prioritne skúmal, či predmetné vznesenie námietky premlčania je dôvodné, pretože dôvodným uplatnením námietky premlčania na súde prestáva byť subjektívne právo vynútiteľné. Podľa platného právneho stavu súd nemá možnosť premlčanie práva odpustiť, ba práve naopak, premlčané právo veriteľovi nemôže priznať.

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere č. 1012833274 považuje v zmysle ust. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v spojení s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka za zmluvu spotrebiteľskú. Pokiaľ však ide o inštitút premlčania uplatneného nároku konštatoval, že na daný právny vzťah je nutné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože právna úprava premlčania obsiahnutá v Občianskom zákonníku nebola prijatá výslovne za účelom ochrany spotrebiteľa. Poukázal v tejto súvislosti aj na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. 02. 2010 sp. zn. 32Cdo /3337/2010 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 4/2012. S uvedeným právnym záverom, že na predmetný právny vzťah, pokiaľ ide o inštitút premlčania, ak predmetom posudzovania je zmluva o revolvingovom úvere ako absolútny obchod, je nutné aplikovať právnu úpravu premlčania obsiahnutú v Obchodnom zákonníku, sa odvolací súd stotožňuje. Keďže prvostupňový súd sa s touto otázkou podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal, odvolací súd na predmetné odôvodnenie v celom rozsahu odkazuje a uvádza, že v danej veci nebola námietka premlčania vznesená odporcom dôvodne, ak k podaniu návrhu na začatie konania došlo včas, teda počas plynutia štvorročnej premlčacej lehoty.

Odvolací súd však považoval odvolanie odporcu za dôvodné, pokiaľ poukazyval na nedostatočne zistený skutkový stav. Navrhovateľ sa návrhom domáha zaplatenia pohľadávky, ktorá vznikla na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 24. 11. 2001 medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom. Prílohou tohto návrhu je zmluva o revolvingovom úvere č. 1012833274 zo dňa 24. 11. 2001 avšak platobná história, z ktorej okresný súd vychádzal, sa vzťahuje k zmluve č. XXXXXXXXXXXX. S uvedeným rozporom, na ktorý odporca poukazyval pred prvostupňovým súdom sa však prvostupňový súd žiadnym spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal.

Naviac, už počas konania pred prvostupňovým súdom odporca namietal, že okresný súd nedostatočným spôsobom posúdil predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere z hľadiska práva spotrebiteľského, keďže právny vzťah, ktorý existuje medzi navrhovateľom, resp. právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy. Odvolací súd teda poznamenáva, že vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, niet pochýb o tom, že sporom dotknutá zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, pričom uvedenú skutočnosť nespochybnil ani samotný navrhovateľ. Tým sa pri posudzovaní dôvodnosti navrhovateľom uplatneného nároku v tomto konaní zároveň otvoril priestor pre tzv. súdnu kontrolu zmluvných podmienok. Úlohou prvostupňového súdu bude teda pristúpiť k vyššie uvedenej súdnej kontrole zmluvných podmienok v zmysle námietok, na ktoré poukázal odporca v konaní.

Úlohou prvostupňového súdu preto po vrátení veci na ďalšie konanie bude predovšetkým odstrániť rozpory v tom, akú zmluvu a nárok z nej vyplývajúci si navrhovateľ uplatňuje, a v prípade, ak dôjde k ustáleniu predmetu samotného nároku na základe platne uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere pristúpi k súdnej kontrole zmluvných podmienok v tejto zmluve uzavretých, teda, či obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, v zmysle právnej úpravy účinnej v čase uzavretia spornej zmluvy. Súd v záujme vyššej kvality života nemôže resignovať z pozície strážcu vyváženosti ustanovení spotrebiteľských zmlúv. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Práve Smernica Rady 93/13/EHS si stanovila za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Členským štátom ukladá zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zvážiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky, obstoja ako celok.

Naviac, odporca už pred prvostupňovým súdom poukázal na tú skutočnosť, že zo strany navrhovateľa nedošlo ani k riadnej špecifikácii istiny, ktorú od odporcu požaduje. Žalovaná istina 883,11 € je vyššia ako výška úverového rámca (663,88 €), a teda, v žalovanej istine sú podľa neho zahrnuté poplatky, pokuty a úroky v zmysle sadzovníka poplatkov, ktorý je súčasťou obchodných podmienok. Z platobnej histórie predloženej navrhovateľom nevyplýva v akom rozsahu boli splátky odporcu započítané na istinu, v akom na poplatky a pokuty. Nevyplýva z nej ani výška uplatnených poplatkov, pokút a úrokov z omeškania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolaciemu súdu nezostávalo iné, ako napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie za účelom doplnenia skutkového stavu a tomu zodpovedajúcemu následnému právnemu posúdeniu.

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvého stupňa v novom rozhodnutí rozhodne i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.